

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 128/2021-102

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára, zo sudkyne Jany Laššákovej (sudkyňa spravodajkyňa) a sudcu Ľuboša Szigetihó v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], zastúpenej advokátkou JUDr. Henrietou Danišovou, Janka Alexyho 7, Bratislava, proti uzneseniu Okresnej prokuratúry Bratislava V č. k. 1 Pn 435/20/1105-6 z 23. júla 2020 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Ústavnému súdu bola 23. septembra 2020 doručená ústavná sťažnosť sťažovateľky vo veci namietaného porušenia čl. 1 ods. 1, 2, čl. 2 ods. 1, 2, 3, čl. 7 ods. 2, 5 a základných práv podľa čl. 12 ods. 1, 2 a 4, čl. 13 ods. 1 písm. a), b), ods. 2, 3 a 4, čl. 14 ods. 1, čl. 16 ods. 1 a 2, čl. 19 ods. 1, 2 a 3, čl. 21 ods. 1, čl. 22 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práv podľa čl. 6 ods. 1, čl. 8 ods. 1, 2 a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), práva podľa čl. 9 ods. 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 2016/679 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje smernica 95/46/ES (všeobecné nariadenie o ochrane údajov) a čl. 16 ods. 1 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (2010/C 83/01 Úradný vestník Európskej únie) uznesením prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava V (ďalej len „okresná prokuratúra“) č. k. 1 Pn 435/20/1105-6 z 23. júla 2020 (ďalej len „napadnuté uznesenie“).

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti, ale najmä z jej príloh vyplýva, že sťažovateľka ako oznamovateľka podala trestné oznámenie vo veci podozrenia zo spáchania zločinu ohovárania

podľa § 373 ods. 1 a 3 písm. a) Trestného zákona. Vyšetrovateľ Policajného zboru, odboru kriminálnej polície Okresného riaditeľstva policajného zboru Bratislava V uznesením ČVS: ORP-343/1-VYS-B5-2020 z 30. júna 2020 (ďalej len „uznesenie vyšetrovateľa“) trestné oznámenie odmietol.

Sťažovateľka proti uzneseniu vyšetrovateľa o odmietnutí trestného oznámenia podala sťažnosť, o ktorej napadnutým uznesením rozhodol prokurátor okresnej prokuratúry tak, že sťažnosť ako nedôvodnú zamietol.

3. Z ústavnej sťažnosti vyplýva, že sama sťažovateľka iniciovala množstvo trestných konaní, predmetom ktorých boli jej podozrenia najmä z trestných činov ohovárania a porušovania domovej slobody. Sťažovateľka v ústavnej sťažnosti uvádza jednotlivé podania trestných oznámení, ich obsah opakovane rekapituluje a vyjadruje zásadný nesúhlas s postupom orgánov činných v trestnom konaní. Sťažovateľka opakovane kritizuje jednotlivé tvrdenia vyplývajúce z rôznych procesných úkonov (zápisnice z výsluchov, lekárske záznamy a pod.).

Podľa názoru sťažovateľky ide o dlhotrvajúcu a cieľenú snahu o diskreditáciu jej osoby klamlivými tvrdeniami o duševnej poruche.

4. Sťažovateľka podaním doručeným ústavnému súdu 5. októbra 2020 oznámila odvolanie splnomocnenia na zastupovanie pred ústavným súdom advokátskej kancelárii MST PARTNERS, s. r. o. Sťažovateľka 6. októbra 2020 doručila ústavnému súdu nové splnomocnenie na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom udelené advokátke JUDr. Henriete Danišovej. Zároveň doručila ústavnému súdu námietku zaujatosti smerujúcu proti sudcovi ústavného súdu Ľubošovi Szigetimu (v čase podania námietky predsedovi senátu). O námietke zaujatosti v zmysle rozvrhu práce rozhodol ústavný súd uznesením č. k. III. ÚS 151/2021 zo 16. februára 2021 tak, že sudca Ľuboš Szigeti z rozhodovania v sťažovateľkinej veci vylúčený nie je.

5. Napadnuté uznesenie okresnej prokuratúry považuje sťažovateľka za nedostatočne odôvodnené. Zároveň navrhuje, aby ústavný súd nálezom vyslovil porušenie jej ústavnou sťažnosťou definovaných práv, zrušil napadnuté uznesenie a okresnej prokuratúre prikázal vo veci konať. Sťažovateľka zároveň žiada priznať náhradu trov konania pred ústavným súdom a primerané finančné zadosťučinenie v sume 25 000 000 €.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

6. Jediná vyabstrahovateľná námietka sťažovateľky proti napadnutému uzneseniu okresnej prokuratúry spočíva v prostom tvrdení o nedostatočnom odôvodnení napadnutého uznesenia, avšak bez ďalšieho odôvodnenia.

7. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľky predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

Ústavný súd na predbežnom prerokovaní preskúmal, či ústavná sťažnosť sťažovateľky obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde) a osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

8. V rámci predbežného prerokovania s prihliadnutím na sťažovateľkou formulované argumenty ústavný súd dospel k záveru, že ústavnú sťažnosť sťažovateľky je potrebné odmietnuť podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde, a to z dôvodu nesplnenia zákonom ustanovených náležitostí [§ 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde].

9. Ústavná sťažnosť sťažovateľky napriek právnomu zastúpeniu v konaní pred ústavným súdom má laický, nezrozumiteľný a z odborného hľadiska neprínosný charakter.

Sťažovateľka opakovane vznáša námietky, pre ktoré považuje postup orgánov činných v trestnom konaní za nesprávny. Vo vzťahu k ústavnou sťažnosťou napadnutému uzneseniu sťažovateľka ústavne relevantným spôsobom neodôvodnila tvrdené porušenie jednotlivých práv.

10. Z hľadiska predbežného prerokovania je podstatná najmä požiadavka plynúca z § 123 ods. 1 písm. d) zákona o ústavnom súde, a to požiadavka relevantnej ústavnoprávnej argumentácie (konkrétne skutkové a právne dôvody) namietaného porušenia práv, ako aj § 45 zákona o ústavnom súde, podľa ktorého je ústavný súd viazaný rozsahom a dôvodmi návrhu na začatie konania, ak § 89 tohto zákona neustanovuje inak.

11. Viazanosť ústavného súdu návrhom na začatie konania sa prejavuje vo viazanosti petitom, teda tou časťou ústavnej sťažnosti, v ktorej sťažovateľ špecifikuje, akého rozhodnutia sa domáha, čím zároveň vymedzí rozsah predmetu konania pred ústavným súdom z hľadiska požiadavky na poskytnutie ústavnej ochrany. Vzhľadom na to, môže ústavný súd rozhodnúť len o tom, čoho sa sťažovateľ domáha v petite svojej ústavnej sťažnosti. Ústavný súd osobitne zdôrazňuje, že viazanosť ústavného súdu návrhom na začatie konania osobitne platí v prípadoch, v ktorých sú osoby požadujúce ochranu svojich základných práv a slobôd zastúpené zvoleným advokátom.

Ústavný súd dáva do pozornosti, že sťažovateľka v petite ústavnej sťažnosti požaduje vyslovenie porušenia okrem iných práv aj práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru napadnutým uznesením okresnej prokuratúry, avšak v ústavnej sťažnosti absentuje právne relevantná argumentácia obsahujúca tvrdenia o porušení sťažovateľkiných práv napadnutým uznesením. Sťažovateľka svoju argumentáciu v ústavnej sťažnosti upriamila takmer výhradne na obhajobu svojho duševného zdravia.

12. V súvislosti s uvedenými nedostatkami ústavnej sťažnosti ústavný súd zdôrazňuje, že tieto nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti. Na takýto postup slúži inštitút povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom, pričom z doterajšej rozhodovacej činnosti ústavného súdu jednoznačne vyplýva, ako ústavný súd posudzuje nedostatok zákonom ustanovených náležitostí podaní účastníkov konania (m. m. napr. IV. ÚS 409/04, IV. ÚS 168/05, IV. ÚS 77/08, I. ÚS 162/2010, I. ÚS 368/2010, III. ÚS 357/2010, III. ÚS 206/2010, II. ÚS 309/2010, IV. ÚS 134/2010, IV. ÚS 159/2010, IV. ÚS 213/2010, IV. ÚS 234/2010, I. ÚS 594/2012 a iné).

13. Vzhľadom na to, že nesplnenie zákonom ustanovených náležitostí sa netýka len formálnych náležitostí ústavnej sťažnosti, ale ide aj o jej petit ako o esenciálnu obsahovú náležitosť ústavnej sťažnosti i jej odôvodnenia, ústavný súd sťažovateľku, ktorá je zastúpená kvalifikovanou právnou zástupkyňou, nevyzýval na odstránenie nedostatkov ústavnej sťažnosti (m. m. II. ÚS 102/2019, II. ÚS 576/2020).

14. Ústavný súd preto pri predbežnom prerokovaní odmietol ústavnú sťažnosť sťažovateľky podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde z dôvodu nesplnenia zákonom ustanovených náležitostí. Keďže ústavný súd ústavnú sťažnosť ako celok odmietol, bolo bez právneho významu zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľky uplatnenými v jej ústavnej sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 18. marca 2021

Peter Molnár
predseda senátu